Oprawiono (3 zeszyty razem) w r. 1941.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1

Treść Zeszytu

Treść mojej Hist. filozo. greck. Tom II str. 449 i nast.

zrobiona z II° tomu mojej Hist. Filo. greck

od str. 449 –

Krótkie streszczenie książ. Teod. Gomperz
Griech. Denker 3e Aufl. Tom II
5e Buch: Platon – II 203 – 624

2

1

7. Dialektyka

str. 449 — 608

Rozmo. umiejęt. nie dawn. od wieku Perykl. Z i str. 448

W sztuk. Euryp. dialekty. już jest delikat. przygrad.

bohaterów u nieg. rozmaw. dla przyjemno. rozprawia.

Stycz. ze wzgląd Sofist., im zaś dost. się dialek. od Eleat.

zagłu. Zenona —

odkryw. kontradyk. w obcej hipot. a swoj. okaz. wsk. od niek.

oto jego cel. nauko.

Zenon przyjmu. prawo sprzeczno. jako kryt. bytu i prawdy.

Sofiści je odrzuc.

Jakie stąd wyniki?

Okaz. się potrzeb. reforma, której dokon. Sokr str. 449

W czem różni się od Zenona —

Meto. Sokr. jenor. udoskon. uczeń jego Plat.

ale pomimo formy udoskon. pozost. Sokr twórcą —

Str. tego zeszytu pol.—

Str. zeszy.
2—5

a/ Metoda dialektyczna

dialekty. sztuka zadaw. pytań — 449

Sokr. w tej sztuce przewyż. wszyst.

Uczniowie pozost. wierni tej tradycj. opisali dialogi

Jak określa Arysto. dialekty? 450

Sokr. Określ. ją rozum. i tak samo Plat. —

Kilka przykład.

Nowa defini. ściślejsza Sokr. i Plat.

Ich defini. logicz. zupeł. równ. 451

Metoda aby dojść do celu, jaki sob. staw. dialekty.
jest podwójn. wedł. Plat. — 451

indukcyjne i dzielące wyszcz. rodz. na niższ. pod nie
się mieszczące — 452.

Tę podwój. meto. wiąże przypomn. naszą indukt. i dedukt.
niesłuszn. przeczenia. 453

zbijan. Lutosław.

Plat. obie metody uważ. za środ. potrzeb. jako poznan.
przyrodzonej jedno. i wielo. 454

Zbijan. Zell. Ueberw. i t.p.

Aryst. i Xenof. przypisu. Sokr. a tem sam. Plat. zarów.
wzgl. indukc. jak dedukc. do tworzen. dobr. ist. defin. 455
Xenof. tak samo – jak świad. przytła. 456
dziwn. podobień. świad. Xenof. i Plat. co do wzgl.:
podwójn. meto. przez Sokr. 457
Trafny o tem sąd Fouillée =
Jakkol. Plat. mówi dokładniej o tej metodz. wzgl. przez
Sokr. niż Xenof. obaj jedn. zgadz. się, że Sokr. jedn.
i drug. strony owej meto. wzgl.

Z dawniejsz. dzieło. Plat. np. Fedros zawiera taki
regul., jak definic., a te mniej więcej podob. są do
podan. przez Xenof., – w późniejsz. dzieło. – choć pełno w
nich defini. = nie znajdz. reguł ogólnych – jednak stąd wynika 458

Plat. jedn. znaczn. ową podwójn. meto. dialekty. dalej
rozwij.: bo niedostate = co zdziwić Plat. o matem.: i jej stosun. do
badań dialekty = ona nie mówi. dowieść swoich pierw. zasad tak
samo im. nau. przyrodn. – stąd dialekty wszystk. nauk. i każd.
osob. musi dać potrzeb. im pierw. zasady a swoich uzasadn.
w podkład swojej pracy. od wiel. dobro. do konkretnych wszystk. [illegible] = 459

Mimo to Plat. nie uważa matem. lecz naus. za niezbęd. ogład. przygoto. do filozo. – Chwali czyt. że podno. nas do czyst. myślen. i prowad. do zrozum. bytu – geom. zaś jest wied. tego, co zawsz. jest; ciągn. duszę do prawdy a naw. do wiary w górze – Obie nau. oczyszcz. pewn. przyrząd duszy – widzen. duchowne, tak niezbęd. do badań filozofi – Stereometryę pllo nie dość rozwinięt – pomija = podwaliny dla astro: połącz. z obu. doskonał. 460 astrono – od piękno – ciał nieb.
nieb. i powinna się podnieść do nieuzdział piękno. Bóstwa – 461 Powinn. w ciał. nieb. śledz. plany Boga Stwór.

Muzyka zaś, przyrod. siost. astron., powinna bad. wibra: tonów punkty. tył. dla oka z uważ. tonów, wydan. przez ciał – nieb.

Stosun. dialek. do nauk. specyal. – ~~one~~ one są tylko przygrywk. do wspaniał. melod: która nie zamieść dział. o najwyż. bycie i o tem, co jest dobr. w sob. ~~Zapy~~ Zapytany przez Glauk. o właściw. natu. wiedzy dialekty. odpow. Sokr. że ona tyl. prowad. do tego, co jest dobr. w sob. gdy inn. nauki zaw. matem. tego nie potrz. 462

Każd. nauk. jest wdz. rozumien. ale 4 stop. rozumien.
wiedza, rozumien; wiara, domysłan. wprawdopod. sprowadz.
się do dwoch, do poznan. i do mniem. Mniem. rozumie.
się tem, co powst; poznan. tem, co jest.

Poznan. ma się do mniem., jak byt do powstania
a wiem jest poznan. pomiędz. do mniem. tem bedz. wiedza
względem 462

wiary, rozumien. wzgled domysł. prawdopod. 463

Jakiemi drog. dochodzi umysł do najwyż. prawdy?
do poznan. idei dobr. i t. d.

Słońce widzial. jest źródł. światła, ciepła i życia
w krain. zaś umysłow. jest takż. stoi. idea dobr. 463

Dwa światy, rządzo. przez udzieln. monarchy –
a dwa te świa. rozpad. się na 4 sekcye wzory
poznawal; bo:

a) wzory widzial: τὸ ὁρώμενον γένος

b) " umysło – τὸ νοούμενον γένος

Otóż wielka pierw. sekcya a)

rozpad. się znowu na dwie podrzęd. sekcye: 463

α) cienie i obrazy = poznawal. za pomo. domysłu prawdopod. (εἰκασία)

β) przedmio. rozeznąt = te zaś poznaw. się przez wiarę πίστις

463 Obie sekcje raz. obejmu. wszyst. co pod zmysły podpada

Inne dwie sekcje powst. przez podział rzeczy umysło.:

γ) figury umysłowe lub liczb. — matematyka

δ) pojęc. oderwane ~~ściśliw.~~ wiedza dialektyczn.

ta bez pomo. znaków zmysło.

bada idee pozbaw. cielesno.

Trzecia sekcja γ) posług. się rozumien. — διάνοια.

czwarta " δ) " " myśleniem (νόησις) w znacze. ścisłem

i daje wiedzę ἐπιστήμη

O prawdzi. znaczen. tej ~~pl~~ ...iatu i jak.

Plat. go rozum.! 463 —

Co Plat. rozumi. przez dwa rodz. zmysłu 464 —

465 Ważniejsze sekcje 3a i 4a —

bo tam wydatnie różni międ. meto. naukto — a dialekty

na której obecnie zatrzym. się Plat = metodologia

Plat. najdawniejsza jaką znamy —

466 Ostre krytyk. Plat. nie tyl. do metaf. się odno. lecz

do wszystk. nauk. przedtem —

przyznaj. atoli, że wszystk. jej wnios. występ. konieczn.
z pierw. założ. – ścisło. jej dedukc. jest niezaprzecz. ale tak
ona jak inn. nauki zapomin. o tem, że nie zna jenne
gruntu. tych materyał. do budo. a też żadna z nich uskutecz.
nie może, oprócz sam. dialekty. – 466

Ta wiedz. do budow. drugiej klasy jestest. umysło.
czyli zo rozsądzor – w czem też różni się od jest. matem.? 466
wyjaśn. to dobrz. Plat. – 466

Znajomo. bytu umysło. – której dostar. dialekty. od
wiedzy, która daje jakieś umiejętno. sprzed. – dla
czego tak się dzieje? 467

Cztery wymienio. stany umysło. są tylko stopn.
jasno. i pewno. w poznan. oraz tylko rodzaj. rzeczy.
wszyst. istnienia – 467

Ale praktyczn. względ. te cztery sposo. poznan. połącz.
w dwa główn.: a/ poznanie b/ mniem. – 467
pierwszy obejmu. przedmio. dialekty. i matem. 467
drugi " rzeczy doczes. i obrazy tych. 467
Wielko. a zaraz. trudno. tej rzecz. platoń. 467

Wątpliw. jakość rozum. meto. dialektyc. wrotkowo. i
stosow. przez Plat. 468
a now-sem wzkt: 468
Co o tem mówi Kapłan. z Mantynei 468
Czy ta meto: dochodz. od najgłd. przedmio. do
mniej gtd. pojęcia: jest możeb. 468.
Czy indukc: w owym źwie. nad umysł. na coś
się przyda? a jeśli tam indukt: Kraj
swoi. rzecze. i może. rozwoj., to w coś obróci
się czysta dedukt:? i t. d. 468
W świe. nadziems. ustaj. indukcya. – 468.
469 a stąd meto. źrót. i nauko. mój. się zamien. w próżn. gadani.
Inne jest. trudno. rozw. się 469.
czy istniej. owe byty nadzmysłd?
Od teg. zależ. los fizyo. pletoń.
Plat. w niektór. dział. twierd. istnien. rzeczy –
jak są i gdzie przebyw.
są przedstaw. dyt. intui. myśln.
469 Ale figury matem: liczb. i sd. czy są bytami itd

Plato tej różni. nie przestrzega 489

Bierz. że jedno być istn. i być odrzu.

Co mówi o matem.?

gani ją, ponieważ nie umie dowieść swoich pewnik.

Co mówią Gauss et cet. o pangeometr.

i metamatematy?

Tekst. Plat. chwali matem:

że uczy wz[illegible]. być się rozumu. i nablż. do wiedz

dochodzi – ale to złudz. Tittego. 489

Co mówi Dutk[illegible]?

Dalsze trudno. u Plat. co do znacz. matem. 470

Mimo to teor. idei wyda. u Plat. wielk. owoc–

Str. zeszytu 10 – 21

b) Ideologia

Dualiz. rzeczy zmysło. i niezmysło. z jednost. ułom.
471 ności a wieczyst. istniej. i poza czas. i nad przestrzen.
Ten dualiz. u Plat. wszyscy przyjm. choć każd. go inacz. tłum.
1) Co znacz. wyr. idea? Jak Plat. je definiu.?
472 Idea a pojęcie jak dzis. je rozum. a jak kryst.?
Dla Plat. zaw. poj. ogól. odpowi. idee rzeczywiś. istniej.
odróżn. tyl. pojęc. subiekt. od idei ontologicz.
każd. poj. bez wyjąt. odnosi się zaw. do jak. idei.
473 choć i subiekty. poję. czes. nazy. idea.
różne o tem zdan. nowoczesn. uczon.:
ale Plat. w gruncie rzeczy różni. międz. εἶδος, ἰδέα
oraz φύσ. – wyraż. oznacz. rodz. gatun. lub i zalecho. ogóln. byty – albo też bierz. je za subiekty. byty,
któr. jedn. zaw. odpowiad. jakaś rzeczywisto. pozaumysło.
histor. tych wyraz. – 473
zdanie o tem Campbell'a – 473
474 Ale termino. nie jest stała

2/ <u>Jaki byt przysług. ideom ?</u> – będzie to zaw. byt ogólu. 474

Na to zgadzaj. się Sokrat. i Plat. – ale jaka rzeczywisto-

wość te byty ogólne ?

Są to wspól. cechy rzeczy jednostko. – ten byt ogól.

trwa. i wszech. rzeczywist. jednost. 475

Natura ogól. choć istn. tylk. w jednost. bierz. nad niemi górę–

one tak wobec nich wyższej, że może się oddziel. ująć.

staje się wtedy: „sama" sprawiedliw. itd.

o Kolosal. znaczen. wyra. sam 476 –

Arystot. dowcip. sąd o tem słówku –

idea nie tyl. tem sposob. ma byt wyż. od jednost.

lecz zarazem. po nad niemi istnieje – jest ona wszyst.

niezależ. istniej. itd. 476 – Tu rozchodz. się Sokr.

i Arystot.: 476

3) Gdzie istnieje idee ? jak. wygląd. 477

w Fedro. pierwotnie. wszech rzeczy i dusze je oglad

istniejące w nieb. – stąd Plat. wywod. ~~[illegible]~~ wnioski logi. że

prawda drzemiąca od życia duszy. – Każd. dusza wiedz.

ogląd. je w lepszym świecie a przed tem, z niej. w zamku

duszy: jeno je sob. przypomni.

Błędn. zdan. Auffartha - Jacksona - dobr. mówi Zeller,
że nie należy Plat. filoz. wedł. nowoż. pojęć, lecz według
jego własn. pism. = 477 - błędn. objekcya Lutosław.
by idee są myśl. Stwór. 478 oraz przez to tracą
swoj. niezależn. objektyw. - jak mylnie sąd. Zeller
W każd. razie bytność u Plat. jest niezal. od naszej
doświad. i będz. tam przebyw. gdzie Bóg, wszyst.
znajdują się dusze - głęb. defin. idei w Fedr. =
więcej trafn. Destynacja o Bezcieleśn. + 478

479 Trudno. rozwiązanie tema rozróżn. istnien.
idei =

4, Ile przypuszcz. Plat. idei ? 479

Trudno. co do liczb. podzielić. przez Temm. at wspom.
z Sofist. 479 - Plat. dla każd. grupy jednakowo.
zrobion. przez oddziel. przyjm. idee = a więc wszyst.
co może być wyobr. w ~~słowie~~ pojęciu a wyraża w słowie musi mieć
480 swą ideę - liczb. tych idei nieokreśl. =

Czy Plat. pod nalegan. uczn. zmniejsz. liczb. idei ? o świadect. 2
Arystot. co do tej sprawy – w pism. swoich Plat. zachowu. wszyst.
możeb. idee – jak załatw. tę trud. sprawę ? 487

5) Jaka jest hierarchia idei ?
W Fedro. szuk. na próż. jakiej. szystk. pojęć, któryby było zależn. 482.
od jakieg. poję. wyższ. wszyst. za równ. i dla dusz w nie zapatryw.
równ. wa[illegible]. i porząd.

Dopier. w Biesiad. spotyk. się z jedną ideą, która górują nad 482
dialog. tak że dla inn. miejs. nie ma – ale to ogranicz. się do
jedn. idei piękno. nie znacz. że Plat. tylk. tę jedn. przyjmo.
ideę jako najdoskonal. Wymag. temat żeb. tyl. o niej rozpraw.
ale pod kon. dialo. świad. nagl. Dioty. że istot. piękno. jest także
najwyż. prawda i najpełn. dobr. Jak rozum. tę troistość. 483
Kapłan. nie tłum. tyl. ukaza. nam piękn. najwyż. jako
wień. najszersz. idei piękno. która pod sob. mieści wszyst. pod-
rzędn. gatunk. piękno. Ale o ustroju. ogól. tych pozostał. idei
piękn. nie ~~[illegible]~~ rozprawia – dodaj. tyl. że najwyższ. piękn. zostaj. w
ścisł. powinowact. z najwyż. praw. i bezwzględ. dobro.

483 Ani we Fedonie, choć była ku temu sposob. bo mowa o kiern.
ideach, z któr. dusz. w stosun. bliższy wchod. niestety. żeb. jakaś
idea wyższa panow. i trzym. raz. której idee

484. Możn. był. wno. że roz. boż. urządz. wszyst. jak następ. a
celo. w świe. był ab. niezrozu. gdyb. nie odnosi. się do najwyż. dobr.

484 Dopier. w Rzeczypos. najwyż. idee jasno wyłoż. Dawca
światła jest słoń. — słoń. zaś potom. dobra i podob. do niej
czem dobroć w przestwor. umysłu. tem słoń. w dziedz. zmysłów.
Zastosow. tej. obraz. do duszy, gdy szuka prawdy —

484 Prawda w rzecz. poznaw. a w umyśl. wiedza poznaw.
pochod. od idei dobr. która jest przyczy. wiedzy i prawdy,
ale od nich piękniejsza —

484 W świe. widzial. światło i wzrok za podob. do słoń. ale nie
za słońcem; tak w krain. ducha wiedza i prawda podob.
za do dobr. ale nie za dobr. sam.

bo jego natu. daleko cenniejsza —

485 Samo dobr. nie jest istno. lecz ją przewodza godno i
potęgą.

485 Myśl ta świet. i wiel. wznieś. hierarchię. budow. piętrzącą
się nad sob. idei

W Fedro. szukamy jej na próż.; w Fedon. dotycz. jej poza 485
zasłon.; w Rzeczyp. jest ona wiedzą największ. do którj. późniejsze
działo. nic nie dodały

Timeo. wyprow. z niej gener. świat.
Fileb. ja tak objaśn. że dobr. najwyż. jest rozum. boski; 485
Prawa wyciąg. z niej wnios. prakty.

że każ. wszel. dobro wśród ludzi, każ. rzecz. jest dar. bosk.
ale nigd. tak. jasno, jak w Rzeczp. – nie okazan. się dobro 485
najprawdziw. przyczy. wszystk.

Nalez. z najwyż. jednoty lub monady 485
wyprow. wszyst. inne, aby każd. miała swoj. miejs. przynal.
To zadan. było nad siły Plat.–

pokusił się kilka razy o to ale nie rozwiąz. zadan. 486
W Sofis. wymien. tory główn. rodz.: byt, spoczy. ruch
któr. wszystk. wszyst. przez tosam. i różno.
W Fil. wszystk. co jest, dzieli na skończ. nieskoń. mieszan.
dod. wreszc.: czwar. rodz.: przyczy. twórcz. mieszan. byt. 486
czyli rozum boży.
W jakim stosun. katego. te zost. do wyliczo. w Sof. pojęć 486
i do idei najwyż. dobr. spor. jest.

6 Czem są idee dla jednostek?

486 W Fedro. góruje idea jedn. piękności i inne idei - natur. moral[?] rozsąd. stał. itd.

487 W Biesiadzie Fedros mówi Plat. przed wszystkiem o stosun. piękna do objaw. pożądan.

Zupełn. uwzgl. hipotez - jakol. Pl. co ma rozum przez udział w ide. a co inn. przez naśladow.

Nie we wszyst. dział. swoich mówi Pl. o wzajem. stosun. ideal. świa. i docześn. - ile razy zaś to czyni, to formuł. przekł. które na razie lepiej jego myśl wyraża

Przypuszcze. Jacksona o dział. teor. idealn. - jakol. w Rep. ani w Fedrz. nie były wzor:

ale żad. z tych przypuszcz. się nie sprawdzi.

488 Mozyn. mówi, za zupeł. pewne, że Plat. uważ. idee zaw. za byty prawdziwe, itd. i za wzory dla byt. gin.

Ale przy nieustalo. terminol. nie umiał. [~~dokład.~~] owszem jedyne wyraz. idei tego stosun.

Jedn. w star. dział. więcej wyr. παράδειγμα stosun. tak że Ar. 1/5 że ten wyraz również mało trafn. jak poprz. μίμησις

489 . Zob. jeszcze uwagę krytyk. na str. 489

10

17

7. Czem sa idee dla umysłu ludzk.? 489

Dla Plat. sa jedyn. przedm. ludzk. pragn. 489

bo przyjście dawn. życia a teraz wyższej drog.

wiod. ne powr. do górnych.

O wart. wszystkim w życ. prakty.

Najwięk. wpływ idei w przypowie. o jaskini, gdzie ludz. siedza 490

zwróc. od dzieciństw. 491

Rep. VII. p. 514 sq.

Ich świat rzeczyw. jest brakiem widzenia t. d. VI

Nie moż. głęb. poj. ani dokład. ozna. różni. pomię. przedmiot. posob. 492

myślen. a filozof. poglad. na świat

Wszystko ludzi siedzi w niewoli: duchow. i społeczn. i t. d.

Tak. zew. będzie, nim. chociaż nie zdoła, ta nam zaradzić

Ale Plat. nie traci nadz. że z postęp. czasu ludz. coraz lepiej 492

Ogień przed jaskinią jest symb. słoń. doczes.

a słoń. na nieb. jest wyobr. idei dobr.

Tak w świec. umysł. słoń. rozsie. świat. ciepł. życie, tak w państw.

myśli najwyż. dobr. rodzi prawdy i t. d.

8. Jak powst. teor. idei ?

Według Arystot. złożyła się dwa róż. wpływ. na gene. now. teor. 493

Według niego Pla. w młodo. uczn. teor. Heraklit. później przyst. do Sokr.

Od pierw. wziął dogm. ciągł. przem. świata zmysło., od drug. że nie ma

wiedzy bez stał. pojęć ogól. i bez defin. Dwa te zdan. sprzecz. ze! bo...

493 Plat. pogod. te zdan. przeci. ale w przyznal. grani.

Rzeczy podpad. pod zmys. zmien. są i znikł.; nie mogą być przedmio- zat./ wiedzy

Wiedz. ted jeśli ma odnosi się do un. byt.-ktoś. nie zmien. się

Ale do jakich ? Czy do pojęć ogóln. Sokr.? Nowe to trudno!

Pojęc. wyra. coś trwał! Zewn. nas za tylk. jednos. niektów.

Zat. musza być istnieć. po ze jednost. a te Plat. przez. idea: (Aryst.)

Jednostk. zaś, należ. do jedn. idei nadaj to samo imię, jakob.!

Nowsi dziejopis. przyjm. to Ktum. praw. bez wyjąt. uważ. je

tzmian. o Parm. i Megary: Tamteg. nastąp. Pl. w Fedro.

494 Czy zaś mogli doktr. pierw. pobud. do przeob. byt. sokrat. itd.

Naturaliz. Heraklit. i racyon. Sokr. skojarz. się w now. synte.

W tem znacze. idee platoń. za syntezą

naprzód spekul. heraklit. i sokrat.; pot. wszyst. co dawniejsza filo.

grecka wymyśl. w stosun. ducha do świad.; bytu do zjaw. mijaj. i t.d.

prawdy do niepewn. mniem.; Boga do świata.

Stwierdz. Zell. znajdu. wielko. Plat. w tem, że z wszyst. co przed

nim zdział. potraf. utwor. coś now.

495 Syntezę jedn. wogóle dokon. się w rozm. spos. co także posiad.

metod. hist. Sam Pl. że pojęc. ogóln. nadał form. plasty. w niedziem.

gięży. (Kraunce), zawdzięcz. to poez. swoj. i relig.

Pl. nie przest. być poet. choć spalił swoj. dram. ani nie przest. być twórc. 495

religiin. choć filozof.

Przyjąw. dogm. wędrów. dusz jako następ. uprzed. poprzedz. ejszem.

mnieć go uzyskam sob. i t. d.

Co warte to panor. pojęć ogóln.?

Plat. nie oddziel. nigd. logi. od ontolo. też każd. pojęc. u niego,

nav. oderw. jest pełn. życia i siła i t. p.

Pojęcie nie jest dla nieg. blad. cień. i t. d. lecz

9. Jak wykład. Plat. teor. idei w lat. późniejsz.? 496

Co sądz. krytyk. o prawdziw. tych wykł.? Jaka jego krytyka?

Jaka jej warto. nauko.?

W pewn. warunk. i względ. różnic czasu i zajęć, moż. jedn. 497

główn. pew. różni. oznacz. zachodz. pomięd. późniejsz. teor. ustn.

wykłada. a dawniejsz. złoż. w dzieło.

Po pierw. Pla. zmniejsz. liczb. idei ograniczyw. je do sam.

rodz. i gatun. Odtąd takie pojęc. jak względno. nega. i t. p. nie uchodz.

już za byty samodziel.

Tera. w dzieło. wszyt. o większo. w sob. podobieńs. w sob. i t. d. 497

20

498 W pism. swoich odróż. filo. poznan. matem. od przyrodn. i tamtem przypisuj. wyższo.

Uważ. je za przygoto. do dialekty ale spostrzeg. także pewną niedogo! Któr. nie dogadz. rzeczyw. spekul.

O symbo. arytm. pod koniec życia przypu. że musia. mieć swoj. idee

Tak w Tim. i Fileb.

O przejściu jego do pitagoreizm.

Odróżn. jedne zaw. znaki liczb mate. od liczb umysło. czy. ideal.

499 Polemiz. Aryst. przeciw temu pogląd.

Dla czeg. Plat. uważ. liczb. matem. pod względ. jako wszyst. za rów.[2]

liczby zaś ideal. nie składa. się z jednost. jakościo ~~równ.~~ lecz

naczelno. pow. stać następ. wynikaj. z niedow. pojęć

Ideal. jedno. zasadę zajmu. pierw. miejsce

~~za~~ za nią dwa lub z niej rodzi. się dwójka i t. d. co

czyli linia — trójka czyli powierzch.

499 Co mówi o tem Aryst.

O świad. twór. pitago.

Aryst. także zarzuc. że tych pierwotn. liczb [above: akcenta] wyj. Plat. wzyw. do

oznacz. 4 stopni poznaw.: 1 rozum 2 wiedzę, ~~3~~ 3 mniem. ~~mniem~~

4 = bryła . wrażliwo. zmysły; 499

Liczby mienił być ideami, zasad. i t. d.

Zob. kryty. moje uwa. na Nr. 501 500

c) Teetet 501

w Menowie 520

sprzeczno. z Teetetem – 521

526 Czy Teetet napis. przed Biesiadą

Kied-napisan Teetet?	528
Teor. Lutosławs.	531
Kontradyk. Lutosł.	533

535 Styl Plat.

543 Warts-etyms

Tworzen - język. 545

Filolo - Plato. 548.

130

548 Ocena Kratyla

549 Blesko spowinow. Entyd. ne Sabi. mag.-polemi.

Zajmu się Sabi. mag. wyrazów

Zacz. się dyspu. drug. międz. Sow. a Kleinią. 537

Nowa dyspu. Korzenia z rzędz 537

Zacz. się dyspu. nowa 551

32 ✓

552 Piąta Dyp.- nie wstr.- tych. życie

553 Padając coraz gęstsze razy - nan.-w. Plat.

Uryt. nie bard.- Kont.

Eutyd - utwor. wielo artysty 554

O warto. filo. dzieło - zdan. podziało - 555

Warto. rzeczo. Eutyd. 556-7

557 e) Sofist. i Polit.

558 Trzeci Sofisty

560 Pierw. część dialo. skończ.

561 Druga część o pojęc. niebytu

Czem jest sofista? 563

Cel sofis. 565

Co jest i czego nie ma w Sofiście 565

48

566 Ciekawsza więź działo-pojęcia. Wyżty-dawniejsz. i współczes. syst.
Porost. warun. świad. tego, co sądz i mówią. i t. p.
idea śniegu i t. d

567 Dla arg. mówią: że idee rozt. pojęcia.
a że wedł. meto. naukow. klasyfi. (zob. str 482
Byt może mieć rozli. znacz. ale nie może nigd. być rodz. w
jak chce Plat.
! najogólniej zaś rodz. najwyż. — Zob. Arystot. i Brent.
Byt nie jest pojęt. rodz. w znacz. dosło.
! Bez przyjęcia najwyż. we wszyst. jednost. czyn. stanach i t. d.
568 Zdan. Aryst. że byt ma rozm. znacz. wywod. długi.
w Sofiś wywód. o istnie. niebyt.
czego potrze do praktyk i kontaktu?
Gdy Plat. dowo. że ruch i spoczyn. i t. d.
lub: że jedn. byty istn. tylk. względ. a drug. bezwzględ.
że każ. byt różni się i t. d.
Abstrakcja tylk. werbal i t. d
569 bard. waż. objaśn. !!

Z Polit. tatw. się zalatw. mocne 569/570
podob. do Sofi. a jakk. blis.

Wyt. meto. osoby te same — Uwagi objaś. !! 570
Tyt. Teet. zastęp. Sokr. młodsz — nie jest rozpra
Sokr. stwor. nie odzy. się wcal. z wyjąt. kił. słów na wstęp. o panuj. itd

Staro ięz. już zalicz. ten dial. do dial. (więc drod. Plat. o nabyw. wprow. dial.) 571
Dzielen. poję. dicho. mem. nam ze Sofis. górn.

1° poię. pasożyjącego = poniew. wiedza dzieli się na teor. i praktykę,
przeto wiedza męż. polity. dozwol. zalicz. do pierw.
Plat tę znowu dzieli na kryt. i rozkaz.
Ta znow. daj. rozka. w włas. lub obcem imien.
to drug. jest wieszcz. męża stanu

Rozkaz. we włas. imieniu ma wiele i t. d. 572
dział. twożąd na zwier. i ludz.
Ta klasyfi. nie wyd. się ścisła.
Na teg. twożąd. spraw. podział na wodne i ladowe i t. d
zob. tam. podział Palizy

To sumienn. zakapit. dyet. usprawied. dział. 573
następ. defini: wiedz. króle. jest i t. d

573 Arcb. napra. błąd, opow. aut. Dla mit o czas. przedhist.

któr. oprócz wiel. sprzeczno. zawie. dokł. mnóstwo wzmianek myśli

Rządy Kronosa!

Pierwo. kultu. — spor. życia ludzk..! sprzecz. obro. czas nieb!

574 Był to wiek złoty — wszys. szczęś.

Jaki następ. przewrót!

co rob. świat zob. zostaw.

czuje. Stwór. uchwy. zna. ster rząd.

575 Stwarz. nast. tego

W. i uprow. dla ocząt. dyd. względ.

Paszenie trzody sprawia. przez mqr. stanu

Obywis. czytel. rozradzo. paszen. i t. d.

576 Nowe przykła:

Tkactwo wyrob. ręczn. i t.d.

Sztu. tkacka ma się do krawiect. jak król do polityki!!

Tłum. nie czem. polity. miara

577 Cel osta. polityki!

Pozosta. trudno osobli.

Zarzut głó. który spotk. dygnit. zastęp. króla

Plat. jest wewoln i to wadyst. 578

Nie uwzaj. inn. przedstawi urząd., jak wyraz. i uwiad. o. swą szkułę.

Pomijam kon. działo!

gdzie wyłoż. atrybu. dobr. wiedz. i t. d.

wykonuj. tkani. polity. i t. d.

Główn. jedn. cel. tego dzieło. nie jest polity. lecz logi: 579

To też nawiągdy mitologiz. i t d

woli do zaw. u g… z logiq. kwest.

Naw. ostat. defini tak niewypl. wygląd. nosi na

rob. cech. bazow. nadz. dzyka. o tkani i jego manipu.

§ Parmenid. i logi. platon. 579 579

modlit. Prokl. odnowa. się do trudno. zrozum. Parm.

Tamże Marsilio Ficino i jego sąd. 580

Pico della Mirandola

Wykaw. sąd Alfr. Fouillée 581

Sądy poch. uczon. filozo.

Treść działo. nie przedst. trudno.

Ustęp działo ~ 582

583 Pierw. części Parm. poświęc. ideom platon.
584 rozbiór tej części
585–587 uwagi kryty. nad pierw. częścią
587 Druga część Parm.
rozwija zasady podwój. deduk.:
587 pierw. hipoteze
588 druga hipot.
589 hipot. trzecia
590 Czwar. i piąta hipo.
591 hipo. szósta i siód.
592 ósma i dziewiąta
593 kryty. drug. części Parm.
594 Porów. kryty. Fouillée z kryty. Schleiern. Zell. i J.D.
595 nasza krytyk.
Metod. Parm. porów. z heglows.
598 Jakie trudności!
nowe hipoteza Fouillée
nie zgad. się ani z źród. Tim. ani z treścią Parm.
600 Znakom. uwagi Waddella

46

Theod. Gomperz: Griech. Denker. Eine Gesch. der antiken Philos. 2r Bd. 3e durchgesehene Aufl. Leipz. Veit et Co. 9/12

IV Buch: Sokr. u. d. Sokratiker 3-200

V Buch: Platon

34

35

8. Teorye polityczno-etyczne

W katalo. Trazyl. tyt. 4 pism. podane 608
jako polity.
To bard. mało, bo dwa z nich Min. i Epino.
nie są autentyc. a dwa Resp. i Legg.
tak obszern., że stano. 3 część spuścizn.
lit.
Dziwiej wygląd. bar. skrom. co do objęto.
ale wśród. uchodz. za bard. obszer.
W każd. raz. świad. ich objęto o wielk. mag.
pism polity. pod ówczas —
Nikt przed Plat. nie zdob. się na prac.
równ. wytrw. w tej mater.
Nikt przed Plat. nie zdob. się na pra. 609
również wszechstr. i nauko.
Jego Resp. i Legg. prawie że nam
o państ. wiele do napisan. i wyjaw. nauk.

609 Plat. nie oddziel. polit. od etyki – tej drug. przyczyna nie wytw. w system. zarysie – choć jej przeciw. probl. wytw. w niepod. dział. Te nie ber. traf. nazyw. się czes. etyczn.

609 W Resp. traktd. ety. jako funk. życia polit. – podob. jak relig. nauki piękn. i t. d. Cały syst. metafi. wcześ. do tej. dzieła wielk. Ale wzgl. ont. nowszy. najpier. treś. dzieła, potem przejście – ów. dział. i t. d.

609 a) Resp.
Uroczy. w Pireu i zebr. w domu Kefal.

610 Porzat pier. księ. napis z później. prost. Zaczy. się dyskus.

611 Trazym. retor podej. pod dysku. swoj. defin. sprawiedliw.

612 dyskus. z nim Sokr. Wraz. koń. i ten nie ugoł. zadowol.

613 Krytyk. jej u Herm.

Drug. część Rzeczp. od począt. II ks. do koń
IV a rozpa. się na dwie części pomniej
pierw. (II. 367 – IV. 427 b) traktu o
założ. państ.

Druga (IV. 427 d – 445 e) o sprawiedl. 613
tak w państ. jak w jedno.

Poprzedza obie części rozprawa wstępna
(II. 357)

Glaukon broni tezy Trazym. 614
bo są 3 rodz. dóbr i t. d.
dobr. rzecz jest popeł. niespraw. a złą
jej doznaw. – na co ludz. się zgodzili? 614
środek pośród wybr. – dla czego?
pierścień Gygesa ! 615
Teza Sokr. że coś niespr. zawsze
nieroztropn. od spraw. poważ. krytyk. przez
Glauko.

Obrazek jego ścisł. traf. do jądr. rzeczy 615
Mimo to wyd. się niedost. Adeim.
Glauk. bowiem opisał rzecz waż. bo

615 nie wspom. o tem, co gnómicz wielbi. cnoty

616 wymien. Korzyst. następ. i Brd-

-cytow. Homer!

Wsmiejsze. ie dodaj. uwag o Rozdnosci

617 istniej. now. dla bogów i t. d.

Sowr. zestaw. temi argum. przyjm.

zaprosze. a kon. II ks. i ofsm. nast.

zawier. jez. odpow. wspan.

Jakk. stano. stron dysput. ?

Jaki tem. zapowiedz. ?

Górie przy. ii dowied. przytuch. się

temu twierdz. co to właśc. sprawie.

i dla czeg. daje duszom szczę?

617 Sowr. zaw. kojs. najprzód wyło. czem

ona u państ.

pot. czem ona jest w każd. duszy

Tem. sforma. przez Glauk. i Adeim.

odnosi się nie do rzeczyw. lecz do pozorn.

Dla czeg. rozt. rozszerz. i opis. zetdrze. spraw.

wkrót. zob.

Porząd. państ. – Tatwiej studyo. ustro. spraw. 618

w mieście niż państ. bo tam itd.

Potrze. natura stwo. miasto!

Nard. pracu. dla innych –

i t. d. rozwij. Sokr.

To miasto wieprzów! 619

Mill woli być niezado. Sokr.

niż zadowolo. wieprz!

Sokr. rozwij. further czego potrzeb. dla

mias. wykwint. 619

Ale im więcej rozwijk. się ludzi tem

więcej potrzeb. chleba –

potrzeb. sąsiad. zabier. ziem.

a ci zrob. to samo – stąd wojna 620

Wojny nie może prowad. bez żołn.

a żoł. czego potrzeb. aby być dobr. żoł.[2]

Potrzeb. takie. cnót a to czego potrzeb.

Wychow. u Grec.: do czego służ.[2] 620

Obyw. powin. umieć się bić i mówić

Opis obozu – życia olimp.[2] 620

620 Plat. oskarż. mito. jak przed nim Xenofanes

Wychow. stąd. mitolo-

Powinno być sumienne.

Nie wol. opow. ani pojęcie się okropne.

Katech. ten ciężarem wido ksi. II Kr.

Plat. choć sam poet. wskazuje na słowa naj

wspan. z poet.

Którz. widząc Grecyą zawsz. swoj. poetami

Tocz. walka. zatyt. przez gniew o bog.

Opowied. bez grzech. tak o Ilad.

Żeby nie powie. się bać śmier!

621 Hom. o Achill. wśród cieniów

622 Plat. przyz. że tak. opisy bez. poety.

miłe dla słuch.

ale nie przydat. dla męż. któr. więcej

od śmier. powin. obaw. się niewoli

Niestw. Gomp. mądr. tam oddalen

od nauk. Fedona

Ale Plat. nie oprowadz. stąd po śmierc.

Tak samo w Fedro. i Fedonie

Rażą Sokr. gwał. wybu. boleści lub radości 622
i t. d. 622
Do estety. poglą. Plat. powró. w ks. X – 623
doczu. dut. kil. uwag o jeg. akcji reform. 624
jak. ją przeprow.? –
Raz jeszcz. uroczy. Sokr. stwier. swój 625
pogląd na produk. liter.
Cenzu. suro. nad antki. ustaw.
Różn. ścisło. cenzu. nad muzy. 626
i instrum. muzycz. b
oraz nad gimn. 627
gwałtu. polemi. przeciw wspaniał. Eskul.
ker. ciekaw.: !! a obwarzanie! 628
ale Pl. nie chce słysz. o żad. wszyst. ludzko.
Powszech. żołnie: potrzeb. przetrw. 629
Po wszyst. prób. będ. dopuszcz. do rządów.
Obyw. składa się z dwóch stanów:
z niewiel. liczb. ἄρχοντες
i z wielu φύλακες –

630 Ks. IV zaczyna się od objek. bezpośr. Adeim.
Wedł. więg. zołnie. będą najzwierzęł. ze
wszyst. obyw. bo są pozbaw. wszelk. przyjem
Opis. Adeim. ich smut. położ.
ale Sokr. nie robi żadn. ustęp.
Dal. Sokr. rozwój. i broni swoj. krytyk
631. Sprawiedliwo. w państ. i w duszy.
Sokr. wraca do daw. tem.
Chcemy się dowied. co to sprawiedli. i dla
czeg. dusze może rob. szczęśliwą?
Zaczyna się ted. 2a część 2o działu
przez ant. tak wydat. że Sokr. zaprz.
gości do pomag. mu w dyskr. i t. d.
jeśli będz. mieć dobrą, to będz. oczywiś
mądrą, odważ. rozważ. sprawied.
Szczęśliwa owa czwórka cnót!
631 Wszystk. zostały ustalone!
Eliminuj. Sokr. najpierw 3 pierw. cnoty a
to co zost. musi być spraw.

Jak w mieście objaw. się mądro.? 632

jak odwaga? męstwo?

wyster. że jej porząd. żołnie!

A wstrzemięźl. i rozsądn. czy znajd. się we

wszyst. mieszkań.?

Pozost. sprawiedliwo?

Poleg. na tem, że każ. ma i robi co do niego. 633

należy

Upewn. stron. sprawiedli- [illegible]. X 633

Cień sprawiedl. w każd. duszy osob.

Człow. będ. sprawi. gdy będ. rod. do swego mie., bo

dusza jego zawsze do tem. trzyśćd. itd

Druga część Rzecz. wypełn. w Książ. [illegible]. 635

Sokr. chciał. dalej jeno. mówić o zmian.

Konstytu. ale gości proszą o rozpat.

inej spraw, ważniej. bliż. związ. z życiem

635 Trzecia część Resp. idzie od V ks. do VII i taki rozpada się na 2 części Sokr. miał zamiar wyłoż. teor. formy rząd. niespraw. ale obecn. wszyst. stanow. teorie się oparli Żądając aby naprzód wyłoż. ust. prakt. np. stanow. kob. do męskiego. Dzieci do wodza bo do kierow. ustr. woźn

636 Sprawa kob. i dzieci

638 zob. ani do –

Dyskusja o kobie. Kończy się kil. zdrow. 638
uwagami

Wychow. filozof. urzędów 639.

670. Ale któryż z filozofów którzy jedni więcej przeczą

W tym wstępie streszcz. całą teor. 641
poznan. któr. wytw. w rozd. o dialektyce.

641 <u>Księga 6a</u> streszcz. – raz jeszcz. głów. powo.
dla któr. filozo. powin. być władz. oddana
Jed. bard. piękn. ze wszys. platoń. dzieł:
zob odstęp. 641 – 644

Następ. teraz wszystk. wspomn., które wszędzie 645
główne pozwalaj. w rozd. o dialekty.

Dwa te święty i t. d. 645

646 Ks. VII słynna jest z allegoryi jaskini w którą rodz. ludz. przeby. oświeca. tyl. przez ogień palący się zewn. niej – międ. ogni. i wyjśc. do jaski. przesuw. się rzeźi ludz. i przedmio. Któr cień przesuw. się po ścian. wewnętrz.

646 Celem wycho. filozofi. będz. wyprowadz. ludz. z jaskini na światło dzienne.
Szcześl. idea i t. d.

647 Ale według jakiej metody należ. dusze prze. prow. od zmroku do dnia pełn.?

648 oświad. Sokr. że tyl. dialektyk. zwykłun. wszyst. inn. nauk. nauw. metem. doch. do prawdz. istno. wszechrzeczy –

Dopie po ro. dwudzies. mogą wyzdol. zajęć 648
się Dialekty.

Przez 10 lat ćwicz. się wedł. metod. synopty 648

Pot. ucierz kil. lat w rob. zakład.
Taмні. rozwój. Dalsz. wychow. 649

Nie zapom. o kobiet. 649

Sokr. niewąt. że to jego pewn. będz.
wyższości 649
Jak z tych związków powst. mój. społeczn.
Dobrow. związki. i zadowol.

Krytyk. tej organi. polity — 649

Czy to będz. socyaliz 650

651 Probl. gospod. społecznego Plat. nie zajmu.

– 652 się wcale –

653 Jest letki: przemu- kej rzpl. wrzer przeci
ideałom socyalist.
Państ. platon. jest przedewszyst. rządowe.
rządz. i rządzon.

Panu. międ. nimi przedz. ...

wyłącznego. wraltk. pors. demokr. lub socyalis

653 Nad czystą. rasą czuwa dobrego. selek.

49

Nad sob. filozo. nie mej. nikło. 653

jest to państ. arystokr. rządzo

Nad soba filozo. nie mej. nikogo?

Czy takie państ. jest możeb? 653

Ma wiel. podobień. do nowoż. państw konsty-
ale nie jeszcze wszystkie braki – 854 –

Platon pis. w czas. wielk. upad. oświa. 855

24

635 Schmoller nad waran. pomyślno. państ. nowój.

656 Co mówi o now. zarok. i zneoz. wszystkie odgryw. tak. wielk. rolę tev. w życiu każd. państ.

656 Dzięki stan urzędniczy jest sumienny itd

Funkcya jego będz. więcej skomplikow. od platon.

656 ale on tak. prac. nad urzecz. idei sprawi

Co mowa Anglicy mówią. Pollock.

Ale Plat. żyj. w czas. przedchr: 657

Państwo a Kościół

stąd muszą być różni.-jego władz.

państwo a naczyn.

Najpierw. dla sumien. podd. decyz. rządu najwyż. jest instan.

Co powied. Hobb. o woj. państ. sprawdz. się 657

takż. we platoń.

Sumien. jedno. wyzwol. religij. od państ.

Państ. może każd. chwili uchwal. nowa relig. i t. d.

Zasadni. myśl chrześć.: że społeczn. wiern. bez wzglę. na grani. państwo. i różni. narodowo. stano-wość. niezależn. którą rząd. in spiritua.

Namiest. Chrystu.

myśl ta nie daj. się pogod. ani z państ. plat. 657 ani z żyda. nowożyt. i t. d.

Jest. druga w źnicc

658 Pla. uwzględ. jedn. stany że wszystko drugich-

658b. Najniż. i najlichszego sprzeb. porząd.

Cała maszyn. rząd. na to wymyśla.

aby warstwa [uprzedzona] miała czas i spokój itd

648 Plat. jest przekonany że gruba praca w warsztat. na okręcie [illegible] stawia woli stanu. przeszkodą i zwyczajną w zdobyciu owej ogłady, bez któr. nie ma dyskusji naukowej.

Plat. jest przek. że przymio. serca i rozu. są wrodzo. przymiot. rasy - owa też.

658 Jest post. antydem. co dziwne u tego

i t. d.

Czwar. część Resp. lib. VIII – IX wykł. rzeczyw. 659.

formy rządu

Znan. formy rządu są cztery a powst. przez wyk. lub mniejsz. nadwerez. typu ideal. który jed. jest prawdz.:

Najpierw oddala doryc. timokr. w Spar. i na Krecie

Z tej zno. wytwor. się gorsza oligar które wyk. zamien. się w demokr. Ta znowu daje począt tyranii

Jeżeli dodamy do nich najlep. pierwotn. 659 form. otrzym. 5 gatun. państw, któr. odpow. 5 gatun. rząd. oraz 5 charakt. czy usposob. poddan jed. dobr. a 4 ułom.

Tak samo będ. jed. charakt. dobr a 4 niedob. id. 659

Ale dla czeg. przedst. istn. ta form. najlep. reprez. wszystk. najwięk. szczęś. i najwyż. doskon.: ?

660 dla oeg. miejs. jej rzęs: podlejsze?

pytan. najtrud!

Sokr. odpow. śmiało.

Każd. rośn. przyj. się przez wznę … który

660 dzierży władzę

Wszyst. rośl. i zwierz. przebyw. częst. więk.

lub mniejsz. rozwoju i. t. d.

Niest. Sokr. częst. żartuj

Przy zawier. małżeń. trzeb. obliczy. stosow

pory, kied. na to zezwal. konstell. nieb.

Zam. wypowied. jasno liczb. drogocen.

wypowia. niezrozum. zagad. któr. pod

661 nazwą liczb. platoń. stała się słyn. jak

kwadr. koła

zob. Gomperza ibid

Schleierm. na długo przeczu. swoj przekł

661 Rzecz zost. umyśl. wyraż. ciemno i. t. d.

now. Prokl. nie potr. wyjaśn.

Na czem poleg. liczb. doskon.? 662-663

Moż. się tyl. zbliż. do niej przez potęg. licz. 10

Inaczej ma się rzecz z liczb. niedosko. która

zawier. w sob. sekr. ludzk. urodz.

Każ. ted. Sokr. układ. różna. arytm. 663

zob. co nast. tamże -

jest to moż. ilocz. z trzech czynnik. 15 x 20 x 25

któr. mają się do sieb. jak 3 : 4 : 5 czyli jak

boki pitag. trójk.

To też Pla- nazy- swoj. liczb. geom.

Co sądzić o tym komentat.? - 663 -

Zaczy. ted. psuć się rzeczp. 664

Z małżeń. źle dobr. rodzi się źle potom.

Wytwa. się arystokr. rząd - 665 -

Przejdźmy do oligar. 665

Timokr. lub timarchia 666

Sokr. upatru. w tem wid. niebez.

24-
30

667 Nowy stan rzeczy, czy dobrow. przyj. czy gwałt. narzuco., wytwarz. now. ludzi i nowy obyczaj.

Rzecz. żyje wedł. swoich skłonno.

668 Wybor. opisz. rozwój charakt.

kulczowe życie z demokr.

Ale demokr. długo. potrw. nie moż.

Jak oligar. przez zbyt. chęć zysku

668 tak ona gin. przez wolno. wygórd.

669 Młodzi przy. równ. się ze starsz. i robić i mów. to samo. co oni – starsi zniżaj. się do nich i przyjm. ich rzecz.

Nawet niewol. przestaw. nie róż. stopnie z tymi, którzy ich kupili.

669 Z wolno. bez granic rodzi się niewola

Sprawa. prawo to k samo trwa

które zgubi. oligar. i t.d.

Lud narzecz. za pomo. tyranu obier. sob. 670

protekt. – któr. zwyciężył bogat.

z początk. nie źle mu się wiedz. bo zwyc.

wielk. popular. – wrak umocn. wszyst. dług. i wprowadz. cel.

gran. zabr. bogat.

Ale prow. ciąg. wojn. i stwarz. sob. władz.

despoty. — Uwagi kryt. o poet. scen. — 670

Z kim filozof. Jaki tyr. wedł. Sokr.? 670

Sokr. pyt. z ręcz. będz. żył tyran

Zwycz. nie uchyla. pedat.

a obdzie. dochw. świąt.

Ale wcin. będz. żył kosz. ludu 671

przych. tyrana – Samie

W IX ks. stron. rozwiąz. pyt.: czy człow.

sprawiedl. zawsze jest szczęśli.

a niesprawiedl. zaw. nieszczęśli?

Ta najgorsz. form. rządu, pod któr. żyje pocho

od demokr.

671 Pragnien. i odpow. zadowol. mogą być
nierbęd. lub zbyte
Wiele wśród nich nieciesz się niegodzi.
zwie. we śnie. które wśród snu widział.
gdy często przeszedł. jedli. i napoj.
otso. zerwa. ne Veid. zbod.

672 Sokr. radzi udaw. się na spocz. po skron
poid. i z serc. oczyszczo z namiętno
Które umysł bliż. jest prawdy
Demokr. przeto. to wszak nie jasne
ibid. p. 672

Tez. być ten syn demokr. a wnuk
oligar.
Dnie i noce przepęd. na więz.

672 pod. przyjac. rob. obce mienie
W koń. zbankruto. naruszy. gdy z pośród.
śalb. na pana a też ja łupyp ku.

Ogląd. obr. zupeł. zbrodnia. 673

zacho. także sam. podobień. międ. stan.
duszy tyr. a miast. poprzedn. tyrani.
jak. istn. mię. psycho. stan. demokr. a miast. 673
demokr. rządzo.

Stosun. jedn. pańs. do drug. zaw. taki
jaki jedn. człow. do drug. 673

Na to nie potrze. dowod. potrze. tyl. świadk.
którzy maj. umysł badawczy it. d.

Piat. myśli o swoich przygod. na dworze
Dion. starsz.

Któż. zaprzecz. że tak. człow. nieszczęśl. 673
niewzrucz. bo mimo swiet. pozor it. d. 674

Gotow. odpo. na pyt.: który z 5 wymien.
charakt. odpowiad. 5 form. rządu jest
najszczęś. a któr. najmn. szczęś. 674

Sokr. z wielk. naciskiem to udowodn.
ale nie poprze. dać inn. dowo. i w rozu.

674 1° Dow. psychologi

Jak państ. wart. z trzech stan. tak

dusza z trzech częś. się składa.

675 Konklu. taka – z trzech przyjemno. towarzy.

trzem funk. duszy, najsłod. jest ta, która

daje wiedzę i t.d.

676. Dwa zwycięst. jedno po drug. sprawied.

odniósł nad niesprawiedl.

Pierw. wywalcz. przez argu. genety.–

Drug. było owocem argu. psycho.

Ale trzec. które nar jeszcz. sprawiedl. staw

do walki

dowód Potrzeb. jedn. now. argum: jest to ontologi

676 Brzmi. całej siłą z rozważ. przyjemno!

Przyjemn. w sob. czem w względu. 676

Gdy ból ust. ustąp. to ze przyjem.

Gdy mija choroba nasz. ma to być wierzyć

Pod cz. dowol. cenią zdr. jako zaś.

ale gdy są zdrowi, nie poczyt. tego ze przyjem.

Ale Sokr. bez. ter. uważa. przyjem. które

nie następ. po żadn. bolach 676

Aby nie wierzył, i.d. !!! 676

Resp. IX. 584 b

Zat. nie wierz. aby przyjem. czysta i prawdziwa 677

była tyl. rem usun. bolu i.d.

Sieb. wydobywa nas z teg. subjektywnego zaś...

Sokr. daje podob. do sieb. funkc. i...

ciała i duszy

Takie czeka wnios. stąd wypro. Sokr! 677

pier. wnios: ciało zawier. mniej rzeczywisto

od duszy a wypeł. jego stan mniej rzeczyw. od

wypeł. duszy pozdrow. radosn. i.d. 677

677 Drug. wnios. Sowr: wypełnić się mniej
wszyst. być towarzy. mniejsza przyjem

677. Ci, którzy nie znają mądro. ani cnoty,
lecz pogrąż. się w zmysł. używ. nie napeł.
się nigd. tem, co wszystk., jest i dla tej.
nigd. nie dozn. czyst. ani pewn. rozko. lecz
na kształt bydl. mają wzrok utkw. w ziem
678 i t. d. i t. d.
obraz fałszy. Heleny!

[illegible]

64

64

1

Die neueste Athetese des Philebos
von Dr. Apelt in Weimar (prof.) Arch. IX p. 159.
Aut. słusz. się gniew. że co chwil. w badan. platon.
zjaw. się tema: niemożl. podob. do teg. który
żądał gierm.: król w ballad. Szyllera =
der Taucher, aby wrzucony do rozwale. morsk. przep. e.
wydob: Wiadomo, że za drg. raz. gierm. odważ.
cryn życ. przypła. My dowiedz. się że jaki
trakt. Plato. jest podob.: wprawdz. nie traci. życia,
ale w każd. raz. duż. humor. i czasu —
Prawd. że to nie pierw. raz powątpiew. o autent.
Fileb: Przed niedaw. czas. F. Horn w swoich Platon.
Stud. chciał wykaz. że to utw. niegodn. przypisy.
jego autor. Platonowi. — (str. 1)
Autor teg. artyk. już krytycz. zajmow. się z
hipotez. Horn. (powied. jednak. wielkiej przypom. jego
tu cudz.: uważ. za potrzeb. powró. do sprawy i zobacz.
co może być prawdy w imponuj.: niby to argum. Horne-
Pragn. wypełn. przedstawić czytel. str. 2 —

Przedew. ma Fil. za rob. świad. wyraz. stanow. Arzyst. a prócz tej. mnóst. alluz. bard. jasn. że zawoli wszyst. raz. kontrad. i t. d. które na kurb stow. (lub zjenwe.) Plat. ani i. jednieg. faktyc: p. 2.

Tyt. tak. należ. postaw. : czy znajdu. się w Fileb. razące kontrad. nierówno. i t. p. braki. niezgod. się z zwykł. jego styl. i t. p. czy znajdu. się tam zdan. któr. w żad. spos. nie mogą uchod. za plat.

Twierdz. nier. że F. z. stoi na wszy. sztu. plat. ale dziwuj nie kard. tej. zdan. podziel. Równ. nale. przyzn. że w rozwoj. dialekty. napotyk. się wielko. dziwaczn. i niezwykło. jednak i nie w stopn. takt razącą. że należ. b. odmaw. autor. Plat. (p. 2)

Dialo. rozpr. o tem, co ma być prawdzi. zwrz. w życi. Zaraz na pocz. wyjaśn. sprzeczn. opin. w jakie. form. Fil. twier. że prawdz. ... poleg. na rado. i rozko. dla wszyst. stwo. — Sokr. ze swej str: że w porząd. i wszyst. wiedz umysło. Równocze. Sokr. doj. do zrozum. że może jest

Platonstudien von Dr. Ferd. Horn. Wien Tempsky 893

W tej książ. zajmu. się Horn

I. Lachesem, Protagor. Gorgia:

II Lysisem i Charmid. Euthyd

III Fedrosem, Biesiad. Fedon.

W dodat. zaś Menonem i Fileb z pierw. uważ. za brown. polit. dy: ale nepis. przez Plat; drug. za pis. nie plat.

—

3

coś lepszego, coś lepsz. od rozko. i od rozu. ...by z owych dwoch pierwszych wyższo- miejsce ..., który tylko ... z ... (p. 3)

Stawia więc Sokr. ... jak, że każ. z jedn. strony pomyśl. życie oddan. rozko. bez wzgl. wiedz. umysło.; z drug. str. życie wyłąc. rozumu, bez dodat. rozko. Pierw. przypu.: między Horn za mistrz. bo ... ludz. rozko z góry jest wyklucz.

bo wedł. Apelta jakaś — ... potrzeb. jest nawet dla najniż. rozko.

„Życie, które opisu. Sokr. wedł. jego własn. słow. jest życ. ostrygi i morsk. ... wyższ. nie człowieka: " p. 3 —

Gdy kto takie paradoks. twierd. (jak. Fil) wyg... które nie były podstawą rozsąd. całości życia ... ma przeciw. w dzikie obowiąz. twierd. to doprowa. do ostatn. następ. Gdy zaś w nich się utrzy. ma ono coś ze sob. Otóż Plat. wykaza. do czeg. b. się rozszło, gdyb. się rozko: bez uwzględ. rozum. (φρόνησις) przyj. za podst. życ. (p. 3)

Albo · Fil. i Protarch. afirmu. zdan. swoj. ogólni. bezokreśl. bliż. rozko. lub podaw. jej warun. Twier. że ono odnosi się do wszyst. stworz. πᾶσι ζώοις – p. 11 B

Toro – p. 60 A tak zamo Φίληβός φησι τὴν ἡδονὴν σκοπὸν ὀρθὸν πᾶσι ζώοις γεγονέναι καὶ δεῖν πάντας τούτου στοχάζεσθαι.

Podob. p. 66 D: Φίληβος τἀγαθὸν ἐτίθετο ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελῆ.

Gdyb. Fil. przyjmo. także φρόνησις w sposób pewny się ciem. nie mógłb. gad. o wszyst. stworzen. ani stan. swej zdan. w ostrej sprzeczno. z Sokrat. Bo wted. mógłb. Prot. odpow. (jak później Flory) Twoi uczon. żeb. mi przyzn. życie rozko. in abstr. nie ma dla mnie żad. znacz. bo ja przyzn. że do rozkosz także rozum należ. i to przedewszyst.

Sokr. zaś byłb. odpow: dobrze. Tem sam. przyzn. niedwuznacz. że bez φρόνησις rozko. niezwiązana nie istn. godn., zat. rozko. ludz. rośt. pod warun. żeb. jej towarzy. φρόνησις i wyższ. władz. rozumu wogóle. Zat. φρονη. jest ceniej wyższ. a rozko. ceniej od niej zależ. – p. 4 –

Ale takie tłum. dyskus. z Prot. się nie przedsta. Bo on twierd. ogólni: że rozkosz. jest dobr. dla wszyst. stwor. Do tego zaś poję. rozko: zwykł. φρόνησις nie należy, bo w takim razie rozko. przest. by rozko. być dla wszyst. stworz. Od tego zdan. stanow. wyróż. się zdan. Sokr. że z góry myśli o natu. ludzk. stwor. zat. Pla. dowod. do czego

(p. 4) się to dotko. gdy się z góry rozko. rob. bezwzgl. pierw. życia –

67

4/a

Zat. stwycz. któr. p. Horn odrzuć chciał Pla. jest ukrz-
p. 4 zpias:! a drugi stwycz. bynaj. nie ukrzcio. z lep. mater.

Horn bow. się gniew. że na miej. potwarzaj. o pogląd
pitag. gdz. Plat. przeciwień. międ. ἄπειρον i πέρας roz-
szerz. w czter. człon. ἄπειρον'u, πέρας'u, tego, co z
obu jest pomięsz. i wreszc. samej przyczy. Teg. pomięsz.
dopuścił się Kontrad. że z tem, co jest nieograni. (czyli
rozko.) pomięsz. przyczy. pomiesz. (mixtury) czyli
νοῦς. (p. 5)

Z tego bow. wynik. by (tak. Horn), że νοῦς, jako
drugi składn. życia złożo. (gemischt. Lebens) należałb.
do kateg. mieszan. bytu, i rozko. zaś do kateg. nieograni.
bytu. - Z teg. znowu wynik. b. że roz. jako drugi
składn. życie mieszan. musiałb. należ. do gatun. tego
co ogranicz.

To zaś tem mniej moż. być wątpli: skoro Sokr.
wyraź. oświad. (p. 27 d), jako życ. zmiesz. musi należ.
do trzeciej kateg. gdyż tez nie z dowol. dwoch składni.
(δυοῖν τινοῖν), lecz z całej nieograniczoności, ale
związ. graniczno. zost. pomiesz. (p. 5)

Zat. mieszaci(ina) musi zawier. i nieogranicz. i ograniczaj.
a że nieograni. w niej jest rozko. wynik. na pewno
że tem co ograni. moż. tylk. być rozum. Sokr. zaś w spos.
niezrozum. rozum umieszcz. w kateg. przyczyno. i robi
przeto ten ustęp Fileba zupeł. niezrozum. (p. 5)

Odpow. Apelt p. 5. Gdyb. H. był czyt. Fil. z więk. cierpli.
a cokol. mniejsz. uprzedz. do auto.. byłb. dostrzegł, że νοῦς
czyli właściw. przyczyno. tut. jest rozum. świa.; jest bosk.
νοῦς Anaxag.; jest demiur. Tim., słow. jest bóstwem. Powied.
(tak przyt. na p. 28 e) że rozum wszyst. urządz. - temu
przystoi który uprz.; i oglad. budo. świa. i słoń.; księż. i gwiaz.
i cały obrót kosmi. a nigdyb. nic inn. o tem nie powied. lub
mierz."

5/a

Na inn. zaś miejs. (p. 30 d) „Zat. w natu. Jowi. tak powiesz, pozebyw. dusza królew. i królew. νοῦς dla siły przyczy. – p. 5 –

Od teg. pannuj nad rozu. świat. νοῦς w nas (boskie zasadnicze) a z nim i φρόνησις powinny być dobrz. odróżni. Nie jest on samą najwyż. αἰτία lecz tyl. αἰτίας ξυγγενής καὶ τούτου σχεδὸν τοῦ γένους – (31 a) tak jak ogień oraz inne składniki ciałas. kierując się w zas. przenikają i urządzają przez ogół ogień kosmi. (29 a) gdy zaś do świa. dobrego zastósu. ἡδονή, będzie ona ἄπειρον do której przynosi φρόνησις swoje potrzeb. πέρας – p. 63 b, przez którego dodan. ἀγαθόν staje się πεπερασμένον jako οὐσία μικτή καὶ γεγενημένη. Pomiesza. zaś odby. się przez νοῦς Jowisza czyli przez Boża (p. 6) należ. odróżn. boski νοῦς od ludzk. φρόνησις – a ta wcale nie dorównuj. ...

Wszak φρόνησις rozum. ludzk. ... przyczyn. ... , prawo. ... (p. 6)

Ludz. φρόνησις nie sam ani bezpośred. jest grani. lecz jest to, co przyno. ze sob. grani. – τὸ πέρας ἔχον –

cf. p. 24 a 26 b

jedn. nie = πεπερασμένον – tak dwa wiekto.

lecz to, co przyno. granicę = μικτόν p. 25 d = περατοειδής = zat. νοῦς ludz. tutaj jako praktyczn. φρόνησις nie jest właści. ani najwyż. przyczy. mieszaniny lecz zapoży. się u rozu. światowe. i jako narzęd. tegoż wnosi coś ograniczaj. do ludzk. rzeczy – p. 6.

7/

Porzer. mą rozko. (ἡδονή), wyjąt. zost. w swoj. rozum. natural. one jest stróżynia granic a wszel. kąpo ...ne ... ze grani. To nie powin. rani, bo w życiu ducho. ... o ktor. tu chodzi chodzi zaw. o siłę żywą — grani. zaś bez ograni. władzy duszy nie da się pomyśl. — p. 6.

Że zaś ta ograni. siła duszy obecna jest i jako zasięć jest — bo ona nie pocię. ... siły twórcz. — ... jest dzieł. bosk. rozum. a słońc. ten przypomi. duszę świata w Tim. które jest otaczaj. wszechśw. i zasięć jego grani. i porządkuj. wedł. ... miar tak rozum. ... który jest równocześ. oczywiśc. jak φρόνησις a jedn. nie jest siłą prawdziw. będą- cą prawdzi. αἰτία τῆς μίξεως. W grun. zat. ... do ... z ... ... która go wiedzi. do ... przew Plat. zwrot. — p. 7.

Łatwiej jeszcz. obro. Plat. od ... zarzu. A zarzut ten wyłącz. cały ślep. zapał, z jakim zaczep. Plat. Też u Fileb. jak i w Rzeczyp. (485 d) odróż. cieles. uciechy od duchow. ale nie w tem może jakoś. tyl. te dusz. należ. do duszy a pierw. wyłączn. do ciała. Przeciw. ... wszelka, o ile jest wszelka lub ... rozkosz..., jest wyłącz. własnoś. duszy a różni. jest tyl. w tem, że wszech. cielesne bezpośred. wywoł. jest. i pobudzan. przez stany cieles., wszelk. zaś ducho. ... p. ...

~~note~~

nadzieja i t. p. mają swój bezpośred. punkt wyjścia w duszy (o.n. o poczu. nieprzyjemno. Ale przy dalsz. cofan. się w przyczy. i tak. spotk. się z cieles. stanami (p. 7)

Że nam. wiedzy w sob. tak samo, jak przedmiot czemś duchow. ~~jest~~ są, o tem świadczą samo poję. i wiele nowoż. teoryi a za wyjątk. ją zostan. poczytany

Wiedz. wszyst. wprawo przeżyt. jest wywołan. ale w duszy żyje. Przycz. jest w ciele, skut. zaś do duszy należ. (p. 7)

Ale przy wszyst. pragn. świat. międ. cieles. pobudz. a pragnien. funk. duszy wszak zawsz. przyczyn, jako przyczy. oglądaj. ją jako χωρίς τοῦ σώματος ... τῆς ψυχῆς διὰ προσδοκίας γιγνόμενον ... = 32 c.

Filebos. 71

należ. - do najważn. dzieło - Plat. chociaż wcześn. publi. mało
go zob. ceni. Wszak wydaw. i komentato. ciąg. wygaduj.
na jego styl zaniedb. i brak ozdob. Kompoz: Coś ~~[illegible]~~ się:
dziw: wszyst. gderacz. gdy nów. znako. Jowett, tłum.
angiel. uważ. go za bard. późn. utwór. w któr. styl psuć
się zaczy. a stron. dram. i poety. zost. podporządko. pod
spekula: i oderw. Zapewn. rozwój myśli oderw. (tak
dalej ubolewa) zrobił wielk. postęp: w porówn. z Protago.
lub Fedr. a nów. z Rzeczypos. ale spostrzeg. się odpow.
obniżen. się zdolno. artysty; ~~[illegible]~~ brak charakt. w osob.
mozol. posuw. się ~~[illegible]~~ rozmo. i coś powierzch. i niedokończo.
w ogól. planie. Zob. że te i wiel. inn. zarzut. są alb.
przesadzo: alb. zgoła nieuzasadn. Może się okaz. że
starożyt. kryt. np. Dionizy z Halikarn. uważ. go za
wzór stylu umiarkow. i staw. go wyż. od Fedro. i innych
inn. dialog. Co do dawniejsz. ~~zarzut~~ hipot.: jakob: porząt.
i kon. dzieło: zostały uszkodz. lub przez Plat. zaś
nie wykończ. ostatecz. odsył. do Stallbauma wyd.: (prolegg. 10)
zaczwar. zarazy - ani też nie będę dłuż. zajmo. się
kwest: czy Fileb. przypad. nie jest podrob:

Co do tej. wrócić trzeb.: fakt znam. że uczon.
w Niemcz. grasu. manie odmawia: Plato: tej.
lub owego dzieło = Nie mów. o dawniejsz. prób.:
nów. Schaarschm. pozwolił sob. ~~[illegible]~~ powątpiew. o prawdz.
Fileb. ale szybko te wszy. zarzuty. odst. uznaw.
że pierwsza Aryst. dostatecz. jego autentyczno. broni
Najnowsz. zaś zaprzecz. autentyczno. przez Horna